

Silahların Şakırtısı İle Çatışma Tiyatrosu Arasında: Orta Doğu'da Amerikan Hegemonyasının Tablosu

Ayn el-Esad ve el-Tanf gibi askeri üslerin tahliyesi ve Bahreyn'deki Altıncı Filo üssü ve Katar'daki el-Udeyd üssü ile Suudi Arabistan'daki Prens Sultan üssündeki asker sayısının azaltılmasıyla eş zamanlı olarak, uçak gemileri ve savaş gemileri de dahil olmak üzere ABD'nin büyük çaplı askeri yığınaklar yapmasına karşın Orta Doğu bölgesi ve tüm dünya, yüksek bir alarm durumu yaşamaktadır. Birbiri ardına gelen küresel askeri analizler, Amerikan saldırısının yakın olduğunu vurgularken, İran ise, Yahudi varlığı ve saldırıların başlatıldığı ülkelerin yanı sıra bölgedeki Amerikan üslerini hedef alacak ezici bir misillemede bulunacağına dair tehdit ve uyarılarla karşılık vermektedir.

Vakıa üzerinde düşünen bir kimse, bu bölgedeki gerçek gücün Amerika olduğunu ve Amerika'nın bu bölgeyi, herhangi bir ortaklık veya rekabetten hali kendine münhasır bir bölge olmasını istediğini anlayacaktır. Filistin davasının dizginlerini kontrol eden, kendi çıkarlarına göre savaşları alevlendiren ve söndüren de Amerika'dır; zira -örneğin- Sudan'daki savaş, sivil bileşeni temsil eden İngiliz nüfuzunu ortadan kaldırmak için araçları Hemidti ve Burhan arasında alevlendirilmiştir. Ayrıca Amerika, kendi kolu Muhammed bin Selman aracılığıyla Birleşik Arap Emirlikleri'nin Yemen'deki rolünü de azaltmış, bir alternatif olgunlaşmadan Esad rejiminin düşmesini önlemek için Suriye devrimini kontrol altına almış, bunun için (Rusya, İran ve Arap rejimleri) gibi birçok kart kullanmıştır ki böylece alternatif gece karanlığında hazırlanmış olsa bile, Esad, ordusu ve paralı askerleri buharlaşıp gidecek, İran'ın araçları direniş cephesi ve SDF'nin rolü sona erecek ve sıra başkalarına geçecektir.

Bu seferberlik ve askeri çözüm tehdidi, ABD'nin Venezuela petrolü üzerindeki kontrolünü sıkılaştırmasının ve Çin ve Rusya'nın Güney Amerika'daki yatırımlar dosyasını kapatmasının ardından gerçekleşmiştir. Şu anda ise hedef Orta Doğu bölgesi olup bu da aşağıdaki iki stratejik gayeyi gerçekleştirmek içindir:

1- Zoraki İstikrar: Kissinger ve Brzezinski'nin kehanetlerinin gerçekleşmesi amacıyla, bölgeyi mutlak Amerikan kontrolü altında tamamen sakinleştirmek; böylece Washington'ın, yani geçitlerin, limanların ve servetlerin gerçek sahibinin izni olmadan tek bir damla petrol veya doğalgazın dahi dışarı çıkmaması.

2- Çin'i Çevrelemek: Pekin'i güç kullanarak barışı dayatma kuralı altında zayıf bir durumdan müzakere masasına oturmaya itmek ve tedarik yollarını kontrol ettikten sonra da Çin'i küresel ticarete belirli kotaları kabul etmeye zorlamak.

Mevcut ABD yönetimi, Birleşmiş Milletler ve Güvenlik Konseyi döneminin sona erdiğine, bunların II. Dünya Savaşı sonrası dönemin kalıntıları olduğuna ve şimdi ise Trumpizm ve "Önce Amerika" sloganının zamanı olduğuna inanıyor. Yahudi varlığı ise küresel olarak dışlanmış bir hale gelmiş olup sadece Amerikan fonları

ve işlevsel Arap rejimlerinin desteği sayesinde yaşamını sürdürebilmektedir; eğer Amerikan müdahalesi olmasaydı, şimdiye yok olup gitmişti.

Ancak 50 yıl boyunca (Vietnam'dan Somali, Beyrut, Irak ve Afganistan'a kadar olan) savaşlarında başarısız olan Amerika, kapsamlı savaşın kendi çıkarlarına olmadığını, sorunlu iç durumlar için felaket sonuçları olabileceğini ve bunun da küresel piramidin tepesinden düşmesine neden olabilecek bir tehdit oluşturduğunu fark etmiştir. Bu nedenle bu “tiyatronun” hedefleri, Amerika'nın gündemini samimiyetle uygulayan “güçlü vekillere” (İran, Yahudi varlığı, Suudi Arabistan, Mısır ve Türkiye) güvenme ve Çin'e şantaj yapmak için petrol üzerindeki kontrolünü sıkılaştırması şeklinde açığa çıkmaktadır.

Geriye gerçekleşmesi istenilen sonuç hakkında şu temel soru kalıyor: Trump, görev süresinin geri kalanında bu gerçekliği dayatabilir mi? Yoksa ek görev sürelerine izin verilmesi için anayasayı mı değiştirecek? Ya da Kongre'nin ipleri veya suikast mermileri bunun önüne mi geçecek? Önümüzdeki günler birçok olaylarla dolu olup gerçeklik bu çatışmanın, Amerika'nın mutlak egemenliğini gerçekleştirmek için Orta Doğu sahnesinde rollerin yeniden düzenlenmesinden başka bir şey olmadığını ortaya koymaktadır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Salim Ebu Sebeytan